

Czwartek, 31 maja 2018 r.

ZALECENIA

P8_TA(2018)0227

Zalecenie dla Rady, Komisji i ESDZ w sprawie Libii

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 30 maja 2018 r. dla Rady, Komisji oraz wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Libii (2018/2017(INI))

(2020/C 76/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 2259 (2015) i kolejne powiązane rezolucje,
- uwzględniając libijskie porozumienie polityczne,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego z dnia 22 sierpnia 2017 r. w sprawie misji ONZ ds. wspierania Libii,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1973 (2011) i wszystkie kolejne rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ dotyczące Libii, w tym rezolucję 2380 (2017),
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ sporządzone na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa 2312 (2016),
- uwzględniając oświadczenie wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie cierpienia migrantów w Libii jako hańby dla sumienia dla ludzkości,
- uwzględniając sprawozdanie Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka z kwietnia 2018 r. pt. „Niegodziwe traktowanie: arbitralne i bezprawne przetrzymywanie w Libii”,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 18 września 2014 r. ⁽¹⁾, z dnia 15 stycznia 2015 r. ⁽²⁾ oraz z dnia 4 lutego 2016 r. ⁽³⁾ w sprawie sytuacji w Libii,
- uwzględniając deklarację współprzewodniczących Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie sytuacji migrantów w Libii,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza,
- uwzględniając globalne podejście UE do migracji i mobilności,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 25 stycznia 2017 r. pt. „Migracja na szlaku śródziemnomorskim. Zarządzanie przepływami, ratowanie życia” (JOIN(2017)0004),
- uwzględniając deklarację z Malty z dnia 3 lutego 2017 r.,
- uwzględniając wspólną strategię Afryka–UE i powiązany plan działania,
- uwzględniając wspólne oświadczenie w sprawie sytuacji migrantów w Libii, uzgodnione na szczycie Unia Afrykańska – Unia Europejska w 2017 r., oraz utworzenie przez UA, UE i ONZ trójstronnej grupy zadaniowej wysokiego szczebla,

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 28.6.2016, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. C 300 z 18.8.2016, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. C 35 z 31.1.2018, s. 66.

Czwartek, 31 maja 2018 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 lipca 2017 r. w sprawie Libii,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 19 października 2017 r.,
 - uwzględniając art. 113 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0159/2018),
- A. mając na uwadze, że sytuacja w Libii jest bardzo niestabilna i że kraj ten boryka się z wieloma złożonymi i wzajemnie powiązanymi problemami w dziedzinie stabilności politycznej, rozwoju gospodarczego i bezpieczeństwa;
 - B. mając na uwadze, że kryzys w Libii ma ogromny wpływ na jej mieszkańców i niesie również za sobą następstwa dla całego otaczającego Libię regionu i UE, wobec czego – z uwagi na ludność Libii, kraje sąsiadujące oraz regiony Afryki Subsaharyjskiej i Morza Śródziemnego – zapewnienie stabilności w Libii ma kluczowe znaczenie, ponieważ stanowi podstawowy warunek poprawy sytuacji gospodarczej i społecznej w tym kraju;
 - C. mając na uwadze, że stabilność na południu Libii stanowi szczególny problem z uwagi na wysoką niestabilność sąsiadujących z nią państw i potencjalną groźbę rebelii dżihadystów wobec osłabionych rządów w regionie Sahelu i Sahary;
 - D. mając na uwadze, że UE powinna bardziej aktywnie informować o swoich wysiłkach dyplomatycznych i dużym wkładzie finansowym na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa i sytuacji społeczno-gospodarczej w Libii;
 - E. mając na uwadze, że konflikt w Libii można rozwiązać jedynie przez spójne, kompleksowe i pluralistyczne podejście, obejmujące wszystkie podmioty międzynarodowe i zainteresowane strony, w tym przedstawicieli różnych społeczności lokalnych, przywódców plemion i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, oraz przez zapewnienie poczucia odpowiedzialności Libii za proces pokojowy i jej włączenia w ten proces;
 - F. mając na uwadze, że libijskie porozumienie polityczne i plan działania ONZ na rzecz Libii stanowią obecnie jedyne realne ramy dla rozwiązania tego kryzysu;
 - G. mając na uwadze, że swymi działaniami dyplomatycznymi i konkretną pomocą UE wspiera przemianę Libii w stabilne, sprawnie funkcjonujące państwo, a także wspiera prowadzone przez ONZ działania mediacyjne w tym zakresie;
 - H. mając na uwadze, że sprawą najwyższej wagi jest, aby wszystkie państwa członkowskie przemawiały jednym głosem, wzmacniając wysiłki mediacyjne UE i podkreślając kluczową rolę ONZ i planu działania ONZ; mając na uwadze, że indywidualne inicjatywy państw członkowskich są we wszystkich przypadkach pożądane tylko wtedy, gdy są podejmowane w europejskich ramach i są w pełni zgodne z polityką zagraniczną UE;
 - I. mając na uwadze, że działania UE przynoszą rezultaty w sferze migracji, ponieważ pod koniec 2017 r. liczba migrantów zmniejszyła się o jedną trzecią w porównaniu z 2016 r., a w pierwszych miesiącach 2018 r. liczba ta spadła o 50 % w porównaniu z tym samym okresem ubiegłego roku;
 - J. mając na uwadze, że Libia jest ważnym punktem tranzytowym i punktem początkowym dla migrantów, zwłaszcza tych pochodzących z Afryki Subsaharyjskiej, którzy próbują przedostać się do Europy, a tysiące migrantów i uchodźców, uciekających przed przemocą w Libii, straciło życie podczas próby przepłynięcia Morza Śródziemnego w celu dotarcia do Europy;
 - K. mając na uwadze, że migranci należą do osób najbardziej dotkniętych problemami bezpieczeństwa w Libii, ponieważ często dochodzi wobec nich do przemocy, zatrzymania i arbitralnego pozbawienia wolności ze strony podmiotów niepaństwowych, a także wymuszeń i uprowadzeń dla okupu lub w celu wykorzystania;
 - L. mając na uwadze, że wielu migrantów, zwłaszcza tych z Afryki Subsaharyjskiej, padło ofiarą arbitralnych zatrzymań przez różne ugrupowania zbrojne w tym kraju;

Czwartek, 31 maja 2018 r.

- M. mając na uwadze, że przymusowy powrót do Libii z Nigru co najmniej 1 32 Sudańczyków otrzymujących pomoc od UNHCR jest źródłem wielkiego niepokoju;
- N. mając na uwadze, że problem osób wewnętrznie przesiedlonych, które często muszą mierzyć się z poważnymi zagrożeniami, takimi jak przekraczanie stref ogarniętych konfliktami, obecność min lądowych i niewybuchów, a także przemoc ze strony różnych bojówek, pozostaje wciąż aktualny;
- O. mając na uwadze, że Libia stała się krajem tranzytowym dla handlu ludźmi; mając na uwadze, że kraj ten nadal przyjmuje setki tysięcy migrantów i osób ubiegających się o azyl różnych narodowości, przy czym wielu z nich żyje w tragicznych warunkach i przez to stanowi łatwy cel dla przemytników; mając na uwadze zarzuty dotyczące niewolnictwa w Libii;
- P. mając na uwadze, że warunki życia zwykłych Libijczyków są coraz trudniejsze i dodatkowo komplikuje je kryzys gotówkowy, niedobory wody i częste przerwy w dostawach energii elektrycznej, a także ogólnie katastrofalny stan systemu opieki zdrowotnej w kraju;
- Q. mając na uwadze, że klimat polityczny w Libii charakteryzuje się głębokim brakiem zaufania między głównymi podmiotami politycznymi i wojskowymi z różnych regionów;
- R. mając na uwadze, że uznany na arenie międzynarodowej rząd jedności narodowej w coraz większym stopniu opiera się dla własnego bezpieczeństwa na kilku grupach zbrojnych; mając na uwadze, że te grupy zbrojne zdobyły bezprecedensowy wpływ na instytucje państwowe w Trypolisie, zagrażając w ten sposób trwającym próbom stworzenia przez ONZ bardziej stabilnych ram politycznych w tym kraju;
- S. mając na uwadze, że kraje takie jak Turcja, Katar, Egipt i Zjednoczone Emiraty Arabskie mają znaczący wpływ na różne grupy walczących frakcji;
- T. mając na uwadze, że tożsamości subnarodowe różnych libijskich społeczności, plemion i grup etnicznych zawsze były głęboko zakorzenione w sferze społeczno-kulturowej Libii i że odgrywają one podstawową rolę w kwestiach społecznych, politycznych i związanych z bezpieczeństwem kraju; mając na uwadze, że społeczeństwo libijskie ma solidne tradycje nieformalnego rozwiązywania sporów między miastami, plemionami i społecznościami etnicznymi;
- U. mając na uwadze, że obecnie brakuje w tym kraju jasnych i wspólnych ram prawnych dotyczących systemu wyborczego; mając na uwadze, że nie przyjęto żadnej konstytucji, co sprawia, że kraj ten nie dysponuje niezbędnymi ramami prawnymi do przeprowadzenia nowych wyborów; mając na uwadze, że panujący obecnie klimat bezkarności, powszechnego bezprawia i korupcji, a także rola ugrupowań zbrojnych i libijskich napięć plemiennych i regionalnych przyczyniają się do dalszego obniżania zaufania do i tak już słabych instytucji publicznych i rządowych;
- V. mając na uwadze, że w Libii obserwuje się stały wzrost liczby egzekucji pozasądowych, tortur, arbitralnych zatrzymań i masowych ataków na obszary mieszkalne i infrastrukturę, a także coraz częściej dochodzi do nawoływania do nienawiści i przemocy;
- W. mając na uwadze, że ekstremistyczne ugrupowanie madchalickich salafitów staje się coraz silniejsze i zdobywa coraz większe znaczenie zarówno na wschodzie, jak i na zachodzie Libii; mając na uwadze, że madchalici sprzeciwiają się wyborom, pragną utrzymać status quo, całkowicie odrzucają wszelkie modele demokracji i są silnie uzbrojeni, a tym samym stanowią konkretne ryzyko dalszego ekstremizmu i przemocy w kraju;
- X. mając na uwadze, że upadek systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych zwiększa bezkarność w kraju, zawężając możliwości uzyskania przez ofiary ochrony i zadośćuczynienia; mając na uwadze, że w kilku regionach, nawet w przypadkach, w których złożono doniesienia do policji po popełnieniu przestępstwa, podjęto niewiele działań w celu wszczęcia szybkich, dokładnych, skutecznych, bezstronnych i niezależnych postępowań oraz postawienia sprawców przed wymiarem sprawiedliwości; mając na uwadze, że od 2011 r. w Libii nie skazano żadnego sprawcy należącego do grupy zbrojnej;
- Y. mając na uwadze, że spirala przemocy w Libii jest nieustannie napędzana ogólną bezkarnością za poważne naruszenia praw człowieka; mając na uwadze, że jeśli nie rozwiąże się tego problemu we właściwy sposób, wobec trwającego bezprawia ludność nie uwierzy w przekazy na temat pokojowego współistnienia i walki z brutalnym ekstremizmem;

Czwartek, 31 maja 2018 r.

- Z. mając na uwadze, że dziesiątki działaczy politycznych, obrońców praw człowieka, przedstawicieli mediów i innych osobistości publicznych padło ofiarą uprowadzeń lub pogróżek; mając na uwadze, że do ONZ dotarły informacje o arbitralnych zatrzymaniach oraz o stosowaniu tortur i przemocy przez obie strony;
- AA. mając na uwadze, że nasilające się ataki na przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości, lokalne organizacje społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka oraz przedstawicieli mediów – podobnie jak uchodźców i migrantów – przyspieszyły pogarszanie się sytuacji w dziedzinie praw człowieka dla całej ludności cywilnej na terytorium Libii; mając na uwadze, że brak praworządności i bezkarne naruszanie praw człowieka, w tym tortury, arbitralne zatrzymania, egzekucje pozasądowe oraz masowe ataki na ludność cywilną i infrastrukturę, nieustannie napędzają spiralę przemocy w kraju;
- AB. mając na uwadze, że przepuszczalność granic libijskich sprzyja przemytowi transgranicznemu oraz że rozprzestrzenianie się ugrupowań zbrojnych na obszarach przygranicznych dodatkowo zaostrzyło rywalizację przemytników o kontrolę zasobów transgranicznych i dostęp do nich; mając na uwadze, że zagraniczni bojownicy przybywający do tego kraju i różne sieci przestępcze nadal korzystają z niekontrolowanego rozprzestrzeniania broni;
- AC. mając na uwadze, że niepewność i niestabilność polityczna sprawiły, że Libia stała się podatnym terenem dla działalności ugrupowań ekstremistycznych; mając na uwadze, że region Fazzan jest strukturalnie niestabilny i stanowi historyczne miejsce tranzytu uchodźców i migrantów, przemytu ropy naftowej, złota, broni i narkotyków oraz handlu ludźmi do Europy; mając na uwadze, że w regionie tym istnieją napięcia etniczne i plemienne, które zaostrzyły się po upadku Kaddafiego, jak również że trwa tam walka o kontrolę nad zasobami kraju; mając na uwadze, że stabilizacja regionu Fazzan ma zasadnicze znaczenie dla stabilizacji całego kraju;
- AD. mając na uwadze znaczenie lokalnych organów libijskich w zapobieganiu konfliktom i świadczeniu podstawowych usług publicznych dla ludności;
- AE. mając na uwadze, że od dnia 7 maja 2018 r. miasto Darna jest obiektem nasilających się ataków lądowych, powietrznych i artyleryjskich; mając na uwadze, że zginęło wielu cywilów, dostęp do pomocy i opieki medycznej jest poważnie ograniczony, a sytuacja humanitarna dramatyczna;
- AF. mając na uwadze, że w dniach 20-23 maja 2018 r. oficjalna delegacja Parlamentu Europejskiego przeprowadziła misję w Libii;
1. zaleca Radzie, Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa:
- a) zapewnienie jak największego wsparcia dla planu działania ONZ na rzecz Libii, przedstawionego we wrześniu 2017 r. przez specjalnego przedstawiciela ONZ Ghassana Salamé, ukierunkowanego na stabilizację Libii, który umożliwi wszystkim libijskim podmiotom, w tym wszystkim podmiotom plemiennym, osiągnięcie stabilnego i trwałego porozumienia politycznego, przy czym szczególną uwagę należy zwrócić na zaangażowanie kobiet i mniejszości; uwzględnienie wyników procesu konsultacyjnego sprzyjającego włączeniu społecznemu przedstawionych Radzie Bezpieczeństwa ONZ w dniu 21 maja 2018 r.; stanowcze potępienie wszelkich prób udaremnienia procesu pokojowego pod przywództwem ONZ; kontynuowanie ścisłej współpracy z misją ONZ ds. wspierania Libii (UNSMI);
- b) wzmoczenie wysiłków dyplomatycznych mających na celu wsparcie libijskiego rządu w staraniach na rzecz wypracowania politycznego konsensusu, zagwarantowania bezpieczeństwa i rozszerzenia sprawowanej władzy na całe terytorium Libii, wykraczając poza wąską kontrolę terytorialną uznanego na szczeblu międzynarodowym rządu jedności narodowej, jako niezbędnego warunku wstępnego dla pluralistycznego rozwiązania politycznego na rzecz stabilizacji, odbudowy i pojednania kraju, budowania państwa oraz wszelkich operacji pokojowych w oparciu o demokrację, praworządność i prawa człowieka; zapewnienie odpowiedzialności Libii za proces stabilizacji i decyzji o przyszłym kształcie państwa; wspieranie wzmocnienia lokalnych mechanizmów i potencjału w zakresie mediacji, rozwiązywania sporów i zawieszenia broni oraz powiązanie ich z planem działania ONZ w ramach spójnego i zintegrowanego podejścia prowadzącego do konkretnych i trwałych rezultatów;

Czwartek, 31 maja 2018 r.

- c) wspieranie tak zwanych „spotkań w ratuszach”, które odbywają się w kilku gminach pod egidą ONZ, jako skutecznej oddolnej inicjatywy pojednania, której celem jest zachęcanie do dialogu między różnymi społecznościami, a tym samym konkretne przyczynienie się do wypracowania trwałego i wykonalnego rozwiązania kryzysu libijskiego oraz wspieranie stworzenia kultury narodowej w sensie obywatelskim;
- d) opracowanie środków sprzyjających tworzeniu instytucji, budowaniu prawdziwego społeczeństwa obywatelskiego oraz ożywieniu gospodarki, a także odejściu od nadmiernie rozbudowanej służby publicznej i wspieraniu zrównoważonego rozwoju sektora prywatnego, które to kwestie są niezbędne do zapewnienia długoterminowej stabilności i dobrobytu w kraju;
- e) wspieranie libijskich wysiłków na rzecz wypracowania nowego porządku konstytucyjnego, który powinien zawierać formułę sprawiedliwej dystrybucji zasobów ropy naftowej, jak również jasny podział zadań i obowiązków między historycznymi regionami a każdym rządem krajowym; przypomnienie, że nowa konstytucja, która mogłaby być zainspirowana elementami znolizowanej konstytucji z 1963 r., pomogłaby w zorganizowaniu ogólnokrajowych wyborów, które mają odbyć się dopiero po przyjęciu nowej konstytucji i należywym spełnieniu warunków koniecznych do zapewnienia wysokiej frekwencji, a także akceptacji społecznej i legitymizacji;
- f) dalsze ustalanie w instytucjach UE priorytetów dotyczących sposobów na lepsze rozwiązanie wszystkich aspektów kryzysu libijskiego, instrumentów, jakie należy zastosować, oraz sektorów, w jakie należy się zaangażować, w tym przez zwrócenie większej uwagi na lokalną dynamikę, w celu wdrożenia skutecznego, kompleksowego podejścia do tego kraju, jak również wykazanie jedności w zakresie wyznaczanych celów i podejmowanych inicjatyw ze strony wszystkich instytucji i państw członkowskich, tak aby zapewnić spójność działań podejmowanych przez wszystkie zaangażowane podmioty w ramach szerszej strategii dla regionu;
- g) zwiększenie obecności i widoczności oraz wiedzy na temat złożoności sytuacji w kraju przez ponowne ustanowienie delegatury UE w Trypolisie i powrót do niej stałego unijnego personelu;
- h) dalsze podkreślanie, że kryzysu libijskiego nie można rozwiązać przy pomocy interwencji wojskowej, jak również potwierdzenie konieczności zobowiązania się do przestrzegania art. 42 libijskiego porozumienia politycznego, przestrzegania zasad międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowych praw człowieka oraz powstrzymania się od brutalnej retoryki i używania przemocy przez wszystkie strony i ugrupowania zbrojne w Libii oraz konieczności demobilizacji i pokojowego rozwiązania konfliktu w celu uniknięcia dalszych strat i ofiar śmiertelnych; uważa przy tym, że negocjacje powinny służyć jednoczeniu libijskich sił bezpieczeństwa ze wszystkich regionów w celu zbudowania kontrolowanej przez ludność cywilną struktury bezpieczeństwa narodowego, pod egidą uznanego przez społeczność międzynarodową rządu libijskiego, z gwarancją przejrzystości i odpowiedzialności, postępującej zgodnie z zobowiązaniami Libii do przestrzegania międzynarodowych praw człowieka, a także powinny doprowadzić do podpisania protokołu zobowiązującego wszystkie ugrupowania zbrojne do rezygnacji z użycia siły i przemocy, w ramach spójnego i kompleksowego procesu rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji mającego na celu reintegrację członków grup zbrojnych ze społeczeństwem, oraz reformy sektora bezpieczeństwa, przeprowadzonego zgodnie z zasadami niedyskryminacji i przejrzystości ustalonymi w libijskim porozumieniu politycznym; uważa, że podpisanie takiego protokołu powinno pozwolić na wprowadzenie w życie porozumienia na rzecz pokoju, torując drogę do wolnych i uczciwych wyborów, jak również zachęcić sygnatariuszy do działania na rzecz budowy nowych instytucji państwowych;
- i) uwzględnienie potrzeby opracowania dostosowanych do indywidualnych potrzeb programów reintegracji osób z bojówek, a nie grup, do regularnego aparatu bezpieczeństwa, ograniczając w ten sposób podzieloną lojalność;
- j) wspieranie ONZ w jej wysiłkach na rzecz przeprowadzenia w Libii wyborów do końca 2018 r., i to dopiero po przyjęciu nowej konstytucji; wspieranie w szczególności wysiłków na rzecz rejestracji wyborców, bowiem obecnie zarejestrowano zaledwie około 50 % uprawnionych do głosowania wyborców; upewnienie się, że przed wyborami zostanie przyjęte porozumienie w sprawie ustaleń przejściowych w celu odbudowania zaufania, a tym samym wzmocnienia legitymacji nowego rządu na arenie międzynarodowej i krajowej; udzielanie wsparcia, w tym technicznego, dla procesu ustanowienia ważnych ram konstytucyjnych, a także całego procesu wyborczego, przy powiązaniu przyznania możliwych dotacji unijnych z przyjęciem prawa wyborczego zgodnego w jak największym stopniu z międzynarodowymi zasadami określonymi przez Komisję Wenecką;
- k) wywieranie nacisku na podmioty utrudniające polityczne rozmowy pokojowe i skuteczne egzekwowanie embarga na broń, nałożonego przez ONZ na Libię; rozważenie wprowadzenia nowych sankcji na podmioty wspierające nielegalne transakcje naftowe;

Czwartek, 31 maja 2018 r.

- l) zacieśnienie współpracy ze wszystkimi organizacjami międzynarodowymi i innymi podmiotami na miejscu w celu zwiększenia spójności i ujednoczenia działań międzynarodowych; nasilenie starań dyplomatycznych w kontaktach ze wszystkimi podmiotami regionalnymi i krajami sąsiadującymi, tak aby przyczyniły się do pozytywnego rozwiązania kryzysu w Libii zgodnie z planem działania ONZ – obecnie jedynymi możliwymi ramami dla rozwiązania tego kryzysu; wspieranie bieżącego procesu konferencji krajowej w Libii mającej na celu osiągnięcie porozumienia między różnymi libijskimi stronami w sprawie kolejnych kroków na rzecz ukończenia transformacji; odwołanie podmiotów regionalnych od rozważania jakichkolwiek jednostronnych lub wielostronnych interwencji wojskowych niemających podstawy prawnej lub zgody politycznej ze strony rządu jedności narodowej;
- m) wspieranie przez oddelegowanie do Libii prawodawców, sędziów i wyspecjalizowanych prokuratorów, którzy mogą pomóc w przeglądzie libijskich przepisów antyterrorystycznych, oraz zagwarantowanie, aby byli oni odpowiednio wyposażeni na potrzeby zajmowania się sprawami w dziedzinie zwalczania terroryzmu i przewodniczenia im zgodnie z zasadami praworządności;
- n) przemyślenie kryzysu w Libii w szerszym, regionalnym i panafrkańskim kontekście, z uwzględnieniem faktu, że Libia ma kluczowe znaczenie dla stabilności Afryki Północnej, Sahelu i basenu Morza Śródziemnego; promowanie i ułatwianie współpracy Libii z jej sąsiadami z Sahelu; rozważenie – w ramach tej refleksji – wpływu sytuacji w Libii na dynamikę i wyzwania stojące przed UE; opracowanie kompleksowej polityki wobec Libii, uwzględniającej perspektywę regionalną i panafrkańską oraz obejmującej szerszą politykę rozwojową, bezpieczeństwa i migracyjną, ochronę praw człowieka i podstawowych wolności, zwalczanie terroryzmu oraz walkę z niewolnictwem i wykorzystywaniem; dopilnowanie, aby polityka ta była poparta odpowiednimi i wystarczającymi środkami finansowymi na jej wdrożenie, w tym w następnych wieloletnich ramach finansowych, w celu uzyskania konkretnych wyników; w miarę możliwości dalsze tworzenie i zacieśnianie współpracy między operacją NATO Sea Guardian a operacją EUNAVFOR Med Sophia;
- o) zapewnienie trwałego i aktywnego udziału w walce z terroryzmem i handlem ludźmi, nie tylko przez integrację wywiadów, współpracę finansową i wsparcie taktyczne, ale również przez programy społeczne i edukacyjne na rzecz opieki zdrowotnej i edukacji, które wspierają szkolenie i rozwój podmiotów społecznych i kluczowych środowisk opiniotwórczych, aby zwalczać brutalny ekstremizm i szerzyć przesłanie współistnienia i pokojowej współpracy;
- p) dostrzeganie, że choć ISIS mogło ulec znacznemu osłabieniu w Libii, to w kraju pojawiają się nowe formy ekstremizmu, takie jak ten reprezentowany przez madchalitów; przypomnienie, że najsukuczniejszą odpowiedzią na obecność radykalnych bojowników w tym kraju jest ostatecznie ustanowienie integracyjnych instytucji wewnętrznych, które będą w stanie utrzymać praworządność, świadczyć usługi publiczne i zapewniać lokalne bezpieczeństwo, jak również skutecznie walczyć z grupami zagrażającymi stabilności kraju i całego regionu;
- q) zapewnienie, zgodnie z deklaracją paryską z dnia 25 lipca 2017 r., by skutecznie wykorzystywano fundusze UE w celu zagwarantowania międzyrządowej koordynacji w zakresie odbudowy infrastruktury publicznej poprzez unijne instrumenty stabilizacyjne; priorytetowe traktowanie finansowania dla projektów i inicjatyw wspierających podmioty promujące odpowiedzialność i przemiany demokratyczne oraz stymulujących dialog na szczeblu lokalnym, mechanizmów w zakresie pojednania i rozwiązywania konfliktów, z udziałem kobiet, a także pracy z młodymi ludźmi, tak aby zapobiegać angażowaniu się przez nich w działalność przestępczą, taką jak dołączanie do bojówek zamieszanych w przemyt i handel ludźmi; dalsze wzmocnienie społeczeństwa obywatelskiego w Libii, zwłaszcza obrońców praw człowieka, oraz wspieranie procesu politycznego, działań w zakresie bezpieczeństwa i mediacji, szczególnie za pośrednictwem Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (ENI) oraz Instrumentu na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju; wspieranie wdrożenia przedstawicielskich rządów na szczeblu lokalnym i krajowym, aby lepiej odpowiedzieć na wyzwania związane z pojednaniem, stabilizacją i przywróceniem bezpieczeństwa; dopilnowanie, by pieniądze z kryzysowego funduszu powierniczego UE przyznawano wyłącznie wtedy, gdy przestrzegane są jego pierwotne cele, po rzetelnej analizie organów lokalnych i beneficjentów, a także by następnie przeprowadzano ocenę wykorzystania tych środków;
- r) wspieranie gmin w świadczeniu podstawowych usług i budowaniu władz na szczeblu lokalnym; zapewnienie podstawowych standardów życia ludności, mając na uwadze, że lepsze zrozumienie lokalnego systemu politycznego i gospodarczego ma decydujące znaczenie dla oddania procesu pojednania w ręce ludności i przeciwdziałania nielegalnemu handlowi ludźmi; zagwarantowanie, aby fundusze UE były skutecznie wykorzystywane w projektach, które mają pomóc libijskiej ludności i społeczeństwu obywatelskiemu; wspieranie komunikacji między organizacjami społeczeństwa obywatelskiego a lokalnymi władzami rządowymi;

Czwartek, 31 maja 2018 r.

- s) wspieranie takich inicjatyw, jak te popierane przez komisję pojednania Misrata-Tawurgha, w ramach której miasta Misrata i Tawurgha osiągnęły porozumienie oparte na doktrynie pokojowego współistnienia, torując tym samym drogę do powrotu przesiedlonej ludności Tawurghi do swojego miasta;
- t) dalsze zachęcanie instytucji libijskich do bardziej skutecznego i przejrzystego działania na rzecz poprawy warunków życia wszystkich Libijczyków, między innymi przez przywrócenie kluczowych usług publicznych i odbudowę infrastruktury publicznej, do wzmacniania zarządzania gospodarczego kraju, do rozwiązania kryzysu płynnościowego oraz do przeprowadzenia niezbędnych reform finansowych i gospodarczych, których domagają się międzynarodowe instytucje finansowe, aby pomóc w ożywieniu gospodarczym i stabilizacji; wspieranie kraju w tworzeniu gospodarki rynkowej zdolnej do służenia wszystkim Libijczykom; wezwanie organów libijskich do zagwarantowania, by przychody z zasobów naturalnych i płynące z nich korzyści były wykorzystywane na rzecz całej ludności, w tym na szczeblu lokalnym; wezwanie władz libijskich, by zobowiązały się do przestrzegania wysokich standardów przejrzystości w krajowym sektorze wydobywczym, a w szczególności do jak najszybszego spełnienia wymogów Inicjatywy przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI); pomoc władzom libijskim w zwalczaniu wszelkiej nielegalnej działalności, która utrudnia rozwój gospodarki narodowej, jak niedawno przedstawiono w sprawozdaniu okresowym panelu ekspertów utworzonego na mocy rezolucji nr 1973(2011) w sprawie Libii;
- u) dalsze zdecydowane potępienie naruszania praw człowieka i łamania międzynarodowego prawa humanitarne oraz wzmocnienie wysiłków mających na celu zapewnienie pomocy humanitarnej ludności w potrzebie oraz we wszystkich częściach kraju, w szczególności w zakresie opieki zdrowotnej i instalacji energetycznych; zwiększenie skuteczności finansowej pomocy humanitarnej oraz zwiększenie wsparcia i zacieśnienie współpracy z organizacjami humanitarnymi na miejscu; potępienie licznych, coraz silniejszych prób zmniejszenia przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza przez tworzenie represyjnych ram prawnych oraz ataki na obrońców praw człowieka i wymiar sprawiedliwości; wezwanie UA, ONZ i UE do dalszej współpracy i podjęcia zdecydowanych działań w celu natychmiastowego wyeliminowania tych przypadków naruszania praw człowieka; wzmocnienie społeczeństwa obywatelskiego oraz wspieranie rozwoju i niezależności lokalnych mediów;
- v) przyspieszenie działań związanych z finansowanym przez UE mechanizmu ewakuacyjnego UNHCR, który umożliwił ewakuację z Libii około 1 000 najbardziej zagrożonych i wymagających ochrony uchodźców; zachęcanie partnerów libijskich do zwiększenia obecnej liczby narodowości, na współpracę z którymi Libia obecnie zezwala UNHCR;
- w) rozwiązywanie problemu nielegalnej migracji z Libii i przez terytorium Libii, z uwzględnieniem konieczności długoterminowych, skutecznych i opłacalnych rozwiązań, które powinny wyeliminować przyczyny migracji w Afryce w krajach pochodzenia i tranzytu oraz określenie podstawy prawnej dla międzynarodowych procesów migracyjnych, obecnie opierających się na przesiedleniach w ramach mechanizmu tranzytu awaryjnego lub przesiedleniach bezpośrednich; skoncentrowanie wysiłków UE na ochronie migrantów w Libii; wspieranie organów libijskich w zapewnianiu powrotu do domu osób wewnętrznie przesiedlonych, a także wspieranie społeczności lokalnych w radzeniu sobie z wyzwaniami, zapewniając jednocześnie, aby powrót tych osób nie opierał się jedynie na zwykłym przekazywaniu kwot pieniężnych w zamian za prawo do powrotu, co sprzyja różnym bojówkom; pilne zwracanie uwagi wśród społeczności międzynarodowej na potrzebę podjęcia działań, tak aby sprostać wielowymiarowym wyzwaniom związanym z rozwojem, prawami człowieka i bezpieczeństwem w Libii oraz w regionie Sahary i Sahelu, w tym wdrożenia skutecznych środków zwalczania handlu ludźmi i przemytu migrantów; zapewnienie, aby środki podejmowane w celu zwalczania handlu ludźmi nie ograniczały swobody poruszania się z punktu widzenia rozwoju gospodarczego regionu;
- x) wzmocnienie wspólnych wysiłków podejmowanych przez UE, Unię Afrykańską i ONZ na rzecz poprawy ochrony migrantów i uchodźców w Libii, ze szczególnym uwzględnieniem osób wymagających szczególnego traktowania; dokładne i niezwłoczne zbadanie zarzutów dotyczących nadużywania i nieludzkiego traktowania migrantów oraz uchodźców przez grupy przestępcze w Libii, a także doniesień o praktykach niewolniczych; opracowanie inicjatyw zapobiegających takim incydentom w przyszłości; poprawę warunków uchodźców i migrantów przetrzymywanych w ośrodkach detencyjnych oraz wezwanie władz libijskich do jak najszybszego zamknięcia obiektów uznanych za niespełniające międzynarodowych standardów; kontynuowanie i wzmocnienie pomocy w dobrowolnym powrocie oraz działań w zakresie przesiedleń podejmowanych we współpracy z ONZ i Unią Afrykańską, podkreślając w tym kontekście istotność zniesienia libijskiego wymogu posiadania wizy wyjazdowej; zachęcanie władz libijskich do zaprzestania arbitralnych zatrzymań i do nieprzetrzymywania osób wymagających szczególnego traktowania, zwłaszcza dzieci; zapewnienie, by migrantów traktowano z pełnym poszanowaniem międzynarodowych standardów w obszarze praw człowieka oraz przydzielenie w tym celu koniecznych środków z budżetu UE; wezwanie Libii do podpisania i ratyfikowania Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. i dołączonego do niej w 1967 r. Protokołu; dopilnowanie, aby misja Unii Europejskiej dotycząca pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM), operacja EUNAVFOR MED SOPHIA oraz operacja Themis Frontexu wspólnie koncentrowały wysiłki na zwalczaniu nielegalnych działań, w tym przemytu migrantów, handlu ludźmi oraz terroryzmu w środkowej części regionu Morza Śródziemnego; dopilnowanie, aby misja EUBAM, zgodnie ze swoim mandatem, nadal aktywnie współpracowała z władzami libijskimi i wspierała je w priorytetowych obszarach związanych z zarządzaniem granicami, egzekwowaniem prawa i szerszym rozumianym systemem wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych;

Czwartek, 31 maja 2018 r.

- y) dalsze rozwijanie działań na rzecz zwalczania wszelkich aktów przemytu ludzi i handlu ludźmi na terytorium, z terytorium i przez terytorium Libii oraz u jej wybrzeży, które to akty osłabiają proces stabilizacji kraju i zagrażają życiu tysięcy ludzi; zapewnienie w tym kontekście ciągłości wkładu UE w przeciwdziałanie tym problemom przez pomoc libijskim partnerom w budowaniu zdolności do zabezpieczenia granic lądowych i morskich tego kraju oraz współpracę z władzami libijskimi w celu wdrożenia kompleksowej strategii zarządzania granicami;
- z) wspieranie trwałego rozwiązania na potrzeby ponad 180 000 osób wewnętrznie przesiedlonych w Libii, w tym około 40 000 byłych mieszkańców Tawurghi, przez tworzenie możliwości przesiedlenia lub ułatwienie bezpiecznego powrotu do domów oraz przez zwiększone wsparcie UNHCR i IOM w tym zakresie;
- aa) zajęcie się zjawiskiem hybrydyzacji między działalnością międzynarodowych grup przestępczych i grup terrorystycznych przez prowadzenie szczegółowych dochodzeń dotyczących zwłaszcza przestępstw handlu ludźmi i przemocy seksualnej popełnianych w czasie konfliktu;
- ab) wspieranie współpracy z libijską strażą przybrzeżną, która w okresie od stycznia do końca października 2017 r. umożliwiła uratowanie blisko 19 tysięcy migrantów na libijskich wodach terytorialnych; wspieranie władz libijskich w formalnym zgłoszeniu swojego obszaru poszukiwawczo-ratowniczego (SAR), wprowadzeniu jasnych standardowych procedur operacyjnych dotyczących zejścia na ląd oraz zapewnieniu działającego systemu monitorowania libijskiej straży przybrzeżnej w celu ustanowienia jasnego i przejrzystego rejestru wszystkich osób sprowadzonych na ląd w Libii, zapewniając należytą opiekę nad tymi osobami zgodnie z międzynarodowymi standardami humanitarnymi; dalszą współpracę z libijskimi władzami w celu zintensyfikowania prac przygotowawczych nad utworzeniem w Libii centrum koordynacji działań ratunkowych na morzu w celu zwiększenia ich możliwości poszukiwawczo-ratowniczych; zapewnienie dalszego prowadzenia przez IOM i UNHCR specjalistycznych szkoleń dla libijskiej straży przybrzeżnej w zakresie ochrony międzynarodowej, prawa dotyczącego uchodźców i praw człowieka;
- ac) zwiększenie pomocy humanitarnej i cywilnej, aby złagodzić trudną sytuację ludności libijskiej i zaspokoić najpilniejsze potrzeby osób, które poważnie ucierpiały w czasie konfliktu w Libii, zwłaszcza w strefach najbardziej dotkniętych, oraz zapewnić gotowość do reakcji w razie pogorszenia sytuacji; wzywa UE do wspierania umocnienia organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza organizacji działających na rzecz kobiet, które poszukują pokojowych rozwiązań dla licznych kryzysów w kraju;
- ad) odblokowanie niezbędnych zasobów finansowych i ludzkich, aby wspomagać uchodźców i oferować pomoc humanitarną dostosowaną do potrzeb osób wysiedlonych, w celu złagodzenia kryzysu humanitarnego w Libii, w wyniku którego tysiące osób zostało zmuszonych do ucieczki z kraju;
- ae) wzmożenie międzynarodowych wysiłków na rzecz rozbicia sieci zajmujących się przemytem migrantów i handlem ludźmi, a także nasilenie działań mających na celu zwalczanie tego przestępstwa i postawienie sprawców przed wymiarem sprawiedliwości; kontynuowanie i intensyfikację operacji EUNAVFOR MED SOPHIA na rzecz zakłócenia modelu biznesowego handlarzy i przemytników ludzi, rozwoju libijskiej straży przybrzeżnej oraz wspierania wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie embarga na broń i nielegalnego handlu ropą naftową; kontynuowanie wspierania Libii za pośrednictwem cywilnych misji w ramach WPBiO; zapewnienie większych możliwości poszukiwawczo-ratowniczych na rzecz osób znajdujących się w niebezpieczeństwie oraz rozwinięcie szerszych zdolności przez wszystkie państwa, a także uznanie wsparcia ze strony podmiotów prywatnych i organizacji pozarządowych w prowadzeniu akcji ratowniczych na morzu i na lądzie, z uwzględnieniem istniejących międzynarodowych ram prawnych i obaw dotyczących bezpieczeństwa;
- af) potwierdzenie pełnego poparcia dla mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego w sprawie trwających w Libii naruszeń praw człowieka, przypominając, że międzynarodowe mechanizmy egzekwowania odpowiedzialności, takie jak MTK i zasada represji wszechświatowej, odgrywają ważną rolę we wdrażaniu planu pokojowego, ustalając ramy prowadzące do egzekwowania odpowiedzialności karnej i poszanowania praw człowieka w Libii; wspieranie Międzynarodowego Trybunału Karnego w jego wysiłkach na rzecz wymierzania sprawiedliwości sprawcom aktów okrucieństwa; wspieranie specjalnego przedstawiciela ONZ ds. Libii w jego apelu z listopada 2017 r. o zapewnienie przez społeczność międzynarodową pomocy dla Libii w zwalczaniu bezkarności za zbrodnie wojenne oraz rozważenie możliwości utworzenia trybunałów międzynarodowych; wezwanie UE i państw członkowskich do wspierania mechanizmów międzynarodowych w zapewnianiu krajowemu wymiarowi sprawiedliwości wszelkich środków niezbędnych do rozpoczęcia dochodzeń w sprawie wcześniejszych i trwających poważnych naruszeń oraz do wspierania przyszłych legalnych władz libijskich w samodzielnym wypełnianiu tej misji; uwzględnienie, że rzetelny proces sądowy uczyni padość sprawiedliwości wobec ofiar łamania praw człowieka na terytorium Libii, co utworze drogę do trwałego pojednania i pokoju;

Czwartek, 31 maja 2018 r.

- ag) wyraża zaniepokojenie rosnącą obecnością ISIS i innych grup terrorystycznych w Libii, która destabilizuje ten kraj i zagraża zarówno jego krajom sąsiadującym, jak i UE;
 - ah) wezwanie zwłaszcza libijskich władz i grup zbrojnych do zapewnienia dostępu z zewnątrz do ośrodków detencyjnych, zwłaszcza tych, w których przebywają migranci;
 - ai) wyjaśnienie sytuacji libijskiego Urzędu ds. Inwestycji w zakresie wypłaty dywidend z tytułu papierów wartościowych, dochodów z obligacji oraz wypłaty odsetek od zamrożonych aktywów w UE; przedstawienie szczegółowego sprawozdania na temat całkowitej kwoty odsetek uzyskanych z aktywów Kaddafiego od momentu ich zamrożenia w 2011 r. oraz wykazu osób fizycznych lub podmiotów, które czerpały korzyści z tych odsetek; w trybie priorytetowym rozwianie obaw dotyczących ewentualnej luki w systemie sankcji UE związanym z tą kwestią;
 - aj) promowanie projektów mających na celu rozwój gospodarczy regionu Fazzan i legalnej gospodarki przy ścisłej współpracy z różnymi gminami, zwłaszcza tymi położonymi wzdłuż szlaków migracyjnych, w celu przeciwdziałania nielegalnej działalności sieci przestępczych i brutalnemu ekstremizmowi grup terrorystycznych przez tworzenie alternatywnych źródeł dochodów, zwłaszcza dla ludzi młodych;
 - ak) kontynuowanie embarga na wywóz broni do Libii, tak aby nie dostała się ona w ręce ekstremistów i ugrupowań zbrojnych, co jeszcze bardziej pogłębia niepewność i brak stabilności na całym terytorium Libii;
 - al) podjęcie pilnych działań dyplomatycznych w celu ochrony ludności cywilnej i zajęcia się sytuacją humanitarną w Darnie;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, a także, tytułem informacji, libijskiemu rządowi jednemu z członków Rady.
-